Η Κρυμμένη Ιστορία του Τεσσαρακοστού Εδαφίου - Αριθμός Πέντε

Ανανεώνοντας τα Πρώτα Τέσσερα Άρθρα

Jeff Pippenger
2026-04-01

Καθώς επιστρέφουμε για να προσδιορίσουμε την κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, φαίνεται φρόνιμο να αναθεωρήσουμε πρώτα τα βασικά σημεία των πρώτων τεσσάρων άρθρων αυτής της σειράς. Το πρώτο από τα τέσσερα άρθρα της σειράς παρουσίασε μια προφητική ερμηνεία, απεικονίζοντας τον Χριστό ως τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα (και το Άλφα και το Ωμέγα), ο οποίος αποσφραγίζει τμήματα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ σε καίριες στιγμές, προκειμένου να κατευθύνει την τελική μεταρρυθμιστική κίνηση των 144.000. Προσδιορίζει ότι η ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου ευθυγραμμίζεται με την ιστορία του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου, ταυτοποιώντας έτσι ότι το 1989, (126 έτη μετά την Αντβεντιστική αποστασία του 1863), ο Λέων αποσφράγισε το Δανιήλ 11:40–45. Τα αποσφραγισμένα εκείνα εδάφια ιχνηλατούν το θανατηφόρο τραύμα του παπισμού το 1798, τη θεραπεία του μέσω μιας τριπλής ένωσης ενός δράκοντος, θηρίου και ψευδοπροφήτη, η οποία οδηγεί έως τον Αρμαγεδδώνα, «στο ένδοξο άγιο όρος» του εδαφίου σαράντα πέντε. Καθώς το κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων πλησιάζει στον επικείμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, η κρυμμένη ιστορία του εδαφίου 40 (που εκτείνεται από το 1989 έως εκείνον τον νόμο της Κυριακής) άρχισε να αποσφραγίζεται τον Ιούλιο του 2023.

Αντλώντας από το σχόλιο της Ellen White ότι το τμήμα του ασφράγιστου βιβλίου του Δανιήλ, το οποίο σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες, παράγει μια «αύξηση γνώσεως» που προετοιμάζει έναν λαό να σταθεί. Το «έλαιον» ταυτοποιείται ως το Άγιο Πνεύμα, τα θεία μηνύματα και ο χαρακτήρας στην παραβολή των δέκα παρθένων. Η αποσφράγιση ενεργοποίησε την τριπλή διαδικασία δοκιμασίας του Δανιήλ 12:10, όπου πολλοί «καθαρίζονται, λευκαίνονται και δοκιμάζονται». Η ιστορία αντιπροσωπεύει διάφορα προφητικά σημεία κατά τα οποία η προφητεία αποσφραγίσθηκε, αρχίζοντας με το 1989, την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και τον Ιούλιο του 2023. Αυτές οι διάφορες αποσφραγίσεις αντιπροσωπεύουν μία περίοδο από το 1989 έως την 11η Σεπτεμβρίου, την περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, και την περίοδο του χρόνου αναμονής από τις 18 Ιουλίου 2020 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023, όταν το μήνυμα της Μεσονυκτίου Κραυγής αποσφραγίζεται προοδευτικώς έως τον νόμο της Κυριακής.

Η αφύπνιση των υποψηφίων να συγκαταλεγούν μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όπως παριστάνεται από τα ξηρά οστά του Ιεζεκιήλ 37 και από τους δύο μάρτυρες της Αποκάλυψης 11, οι οποίοι στέκονται όταν πληρωθούν με το Πνεύμα, επιτελείται διά της αποσφραγίσεως. Εάν ο λαός του Θεού αμελήσει να αφυπνισθεί σε αυτό το «πολύτιμο φως», το οποίο φανερώνει κινδύνους όπως η παπική εξουσία και ο νόμος της Κυριακής, αιρέσεις τούς κοσκινίζουν (διαχωρίζοντας το άχυρο από το σιτάρι). Προγενέστεροι προφητικοί σταθμοδείκτες, όπως το Νομοσχέδιο Μπλερ του 1888 και ο Νόμος Patriot, προσδιορίζονται ως προφητικές

προειδοποιήσεις. Το άρθρο επισημαίνει ότι όλες οι προγενέστερες γραμμές προφητικής ιστορίας που αναπαρίστανται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ επαναλαμβάνονται στα εδάφια 40-45. Το άρθρο επισημαίνει ότι η εικόνα του θηρίου σχηματίζεται πρώτα στις Ηνωμένες Πολιτείες και έπειτα στον κόσμο, όπως προτυπώνεται από το 321 και τον πρώτο νόμο της Κυριακής, και ακολουθεί η παγκόσμια εικόνα του θηρίου, προτυπούμενη από το 538, όταν ο Μιχαήλ εγείρεται και η δοκιμαστική περίοδος λήγει.

Το δεύτερο από τα τέσσερα άρθρα συνεχίζει το προφητικό πλαίσιο, προσδιορίζοντας τον Patriot Act του 2001 ως την «ομιλία» των Ηνωμένων Πολιτειών σε εκπλήρωση του Αποκάλυψις 13:11. Ο Patriot Act υπήρξε η πρώτη από τρεις συνταγματικές αποκηρύξεις που παραλληλίζονται προς τα τρία ορόσημα στην αρχή της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας: η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας του 1776, το Σύνταγμα του 1789 και οι Alien and Sedition Acts του 1798. Το αποτυχόν Blair Bill του 1888, μια απόπειρα θέσπισης εθνικού νόμου περί Κυριακής, αποσύρθηκε κατά τρόπο όμοιο προς την πολιορκία του Κέστιου το έτος 66· αμφότερα προτυπώνουν το 2001, όταν ο Patriot Act εγκαινίασε στις Ηνωμένες Πολιτείες την περίοδο δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου. Ο Patriot Act αντιστοιχεί στο 1776 και αντικατέστησε το αγγλικό εθιμικό δίκαιο του «αθώος έως αποδείξεως του εναντίου» με το ρωμαϊκό αστικό δίκαιο του «ένοχος έως αποδείξεως της αθωότητάς του». Το μεσαίο ορόσημο, που αντιπροσωπεύεται από το 1789 —οι Pelosi Trials που άρχισαν τον Ιανουάριο του 2022— καταπάτησε τη διαδικαστική και την ουσιαστική προσήκουσα νομική διαδικασία μέσω πολιτικού νομικού πολέμου, επιχειρήσεων ψευδούς σημαίας και διαφθοράς κρατικών υπηρεσιών, αρνούμενο ανοικτά θεμελιώδη δικαιώματα. Αυτά τα τρία ορόσημα της «ομιλίας» στον Patriot Act του 2001, στις Pelosi Trials του 2022 και στον επερχόμενο νόμο περί Κυριακής αποκηρύσσουν προοδευτικά κάθε αρχή του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών.

Κατόπιν, ο Προτεσταντισμός συμπράττει με τον παπισμό και τον πνευματισμό στην τριπλή ένωση, οπότε οι Ηνωμένες Πολιτείες λαλούν ως δράκων, διαμορφώνουν πλήρως την εικόνα του θηρίου, γεμίζουν το ποτήριον της δοκιμασίας τους και παύουν να υφίστανται ως η έκτη βασιλεία. Την εθνική αποστασία ακολουθεί τότε η εθνική καταστροφή. Η ομιλία κατά τον κυριακάτικο νόμο προτυπώνεται από την αρχή και τον πρώτο κυριακάτικο νόμο του Κωνσταντίνου το 321, και κατόπιν το τέλος και ο έσχατος κυριακάτικος νόμος παριστάνεται από το 538.

Όλα αυτά τα γεγονότα είναι κρυμμένα μέσα στην προφητική ιστορία του Δανιήλ 11:40, η οποία εξελίσσεται παράλληλα προς τις γραμμές των Μιλλεριτών καθώς και προς τη γραμμή από τον Χριστό έως τον σταυρό. Η Αποκάλυψη 12:15–16 παρουσιάζει το Σύνταγμα ως τη «γη» που κάποτε κατέπιε τον κατακλυσμό του διωγμού του δράκοντος, η οποία τελικά μιλεί ως ο δράκων κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Η προειδοποίηση της Έλλεν Γουάιτ στις Testimonies, τόμος 5 (σελίδες 711 και 451, 452), ότι κάθε θρησκευτική νομοθεσία που υποχωρεί στον παπισμό, και ότι ο νόμος της Κυριακής θα αποκαλύψει το πνεύμα του δράκοντος, επιβεβαιώνει ότι τα τρία βήματα του 1776, 1789 και 1798 είναι ορόσημα που προτυπώνουν την τελική τρίβαθμη διαδικασία δοκιμασίας, η οποία καταλήγει στην τελική δοκιμή, και η διαδικασία της δοκιμασίας είναι εκείνη που προετοιμάζει τον λαό του Θεού να σταθεί.

Το τρίτο άρθρο αναπτύσσει περαιτέρω τις προειδοποιήσεις της Ellen White στις Testimonies, τόμος 5, σελίδες 451, 452, υποστηρίζοντας ότι ο προσεχής νόμος της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες σηματοδοτεί την αποφασιστική στιγμή κατά την οποία το έθνος αποσυνδέεται πλήρως από τη δικαιοσύνη, ολοκληρώνει την τριπλή ένωση (ο Προτεσταντισμός χειραψεί με τον Ρωμαιοκαθολικισμό και τον πνευματισμό). Τότε οι Ηνωμένες Πολιτείες αποκηρύσσουν κάθε συνταγματική αρχή ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση και διαδίδουν τις παπικές πλάνες. Αυτό είναι το σημείο ότι το όριο της μακροθυμίας του Θεού έχει φθάσει, γεμίζοντας έτσι το ποτήρι της ανομίας του έθνους και προκαλώντας την αποχώρηση του αγγέλου του ελέους και την έναρξη της εθνικής καταστροφής. Τότε έρχεται η απάντηση στην κραυγή των μαρτύρων από την πέμπτη σφραγίδα, «Έως πότε;», καθώς συμπληρώνεται μια δεύτερη ομάδα παπικών μαρτύρων. Το πνεύμα του δράκοντος αποκαλύπτεται όταν το «κίνημα της Κυριακής» ομιλεί — υπηρετώντας ως το σύγχρονο «βδέλυγμα της ερημώσεως» (για το οποίο μίλησε ο Δανιήλ και στο οποίο αναφέρθηκε ο Χριστός) ως σημείο για να φύγουν από τις πόλεις πριν από την καταστροφή. Ο νόμος της Κυριακής αποτελεί την κατάληξη της προοδευτικής αποκήρυξης του Συντάγματος, η οποία άρχισε το 2001 με τον Patriot Act (προτυπωμένη από τα Blair Bills του 1888, την πολιορκία του Κέστιου το 66 μ.Χ., το βάπτισμα του Χριστού, την 11η Αυγούστου 1840 και τη The Declaration of Independence).

Η περίοδος του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες περιλαμβάνει μια σύνθετη διττή γραμμή, η οποία εμπλέκει παράλληλα «κέρατα» Ρεπουμπλικανικά (πολιτικά) και Προτεσταντικά (θρησκευτικά), τα οποία τελικώς ενώνονται στην εκκλησιαστικο-κρατική επιβολή των κυριακάτικων νόμων. Η σχέση αντανακλά τον έλεγχο της γυναίκας επί του θηρίου στο παπικό θηρίο και εκδηλώνεται πλήρως κατά την ανατροπή της θεμελιώδους αρχής του Συντάγματος περί του χωρισμού Εκκλησίας και Κράτους.

Εσωτερικώς, ο χρόνος δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου δοκιμάζει τη διαμόρφωση του χαρακτήρα (την εικόνα του Χριστού έναντι της θηριώδους εικόνας του Σατανά) ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους, διαχωρίζοντας τις φρόνιμες και τις μωρές παρθένους, ενώ εξωτερικώς προσδιορίζει τους πολιτικούς αγώνες, τις συμμαχίες και τις παραβιασμένες συνθήκες των εσχάτων ημερών. Η περίοδος από το 2001 έως τον νόμο της Κυριακής εγκαινιάζει τον ραντισμό της όψιμης βροχής (ο οποίος αρχίζει όταν ο άγγελος της Αποκάλυψης 18 κατήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, φωτίζοντας τη γη διά της πτώσεως των μεγάλων κτιρίων της Νέας Υόρκης). Η 11η Σεπτεμβρίου αρχίζει το κοσκίνισμα του Λαοδικειανού Αντβεντισμού της Εβδόμης Ημέρας μέσω της αποδοχής ή της απόρριψης του μηνύματος του «μικρού βιβλίου», το οποίο πρέπει να καταφαγωθεί όπως στην Αποκάλυψη 10. Ο σίτος και τα ζιζάνια παραμένουν μαζί έως τον διαχωρισμό τους κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες υψώνονται ως το λάβαρο και έρχεται η πλήρης έκχυση της όψιμης βροχής κατά τη διάρκεια του παγκόσμιου σχηματισμού της εικόνας του θηρίου, ο οποίος προτυπώνεται από το 321 έως το 538. Τότε αρχίζει η συνάθροιση του μεγάλου πλήθους από τη Βαβυλώνα έως ότου ο Μιχαήλ εγερθεί και κλείσει η δοκιμασία. Αυτό εναρμονίζεται με το ότι η κρίση αρχίζει πρώτον από τον οίκο του Θεού από την 11η Σεπτεμβρίου, και έπειτα μεταβαίνει στους εργάτες της ενδεκάτης ώρας μετά τον νόμο της Κυριακής.

Το τρίτο άρθρο τονίζει ότι η επιβίωση της περιόδου κατά την οποία η ουράνια δόξα και οι διωγμοί του παρελθόντος συγχωνεύονται και επαναλαμβάνονται απαιτεί προηγούμενη κυριαρχία επί της προφητείας, διά της μεθοδολογίας «γραμμή επί γραμμή» του Ησαΐα 28. Η μεθοδολογία αυτή παραδειγματίζεται από τους αξίους του Δανιήλ, τους μαθητές του Χριστού προ της Πεντηκοστής, και τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ στην κάμινο, οι οποίοι τυποποιούνται ως εκείνοι που είναι προετοιμασμένοι να σταθούν με ασφάλεια επί του «Γέγραπται», εν μέσω των θαυμαστών ενεργειών και των απομιμήσεων του Σατανά.

Το τέταρτο άρθρο εξηγεί ότι η προφητική διαδικασία δοκιμασίας για τον σχηματισμό της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες εξελίσσεται παράλληλα με και είναι αλληλένδετη προς τα τρία συνταγματικά ορόσημα (Patriot Act το 2001 ως η αρχική «ομιλία», Pelosi Trials το 2022 ως το μέσον, και ο νόμος της Κυριακής ως το τελικό). Η διαδικασία της δοκιμασίας προετοιμάζει τις φρόνιμες παρθένες (τους 144.000) να υπομείνουν την κορυφαία δοκιμασία του διωγμού που αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, όταν η εθνική αποστασία οδηγεί στην καταστροφή. Τότε ο Σατανάς εξαπολύει θαυμαστές απομιμήσεις (ισχυριζόμενος ότι είναι ο Θεός με θαύματα), και η ουράνια δόξα συγχωνεύεται με επαναλαμβανόμενους διωγμούς του παρελθόντος, επιτρέποντας στον λαό του Θεού να βαδίζει αμετακίνητος μέσα στο φως που προέρχεται από τον θρόνο του Θεού. Αυτή η προετοιμασία αντανακλά τη στρατηγική του Χριστού στο κατά Ιωάννην ς΄ (όπως σχολιάζεται στο The Desire of Ages, 394), όπου επέτρεψε μια σφοδρή δοκιμασία για να απομακρύνει εξαρχής τους ακολούθους που επιζητούσαν το ίδιον όφελος, ενισχύοντας τους αληθινούς μαθητές για την έσχατη δοκιμασία τους (Γεθσημανή, προδοσία, σταύρωση) διά της παρουσίας Του. Παρομοίως, η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου—που περιλαμβάνει τον εσωτερικό σχηματισμό του χαρακτήρα (η εικόνα του Χριστού έναντι της θηριώδους εικόνας του Σατανά) και την εξωτερική ένωση εκκλησίας και κράτους που ανατρέπει τον διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους—κοσκινίζει τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό. Η δοκιμασία εξαγνίζει τους φρονίμους μέσω της αποδοχής του ασφράγιστου μηνύματος διά της μεθοδολογίας γραμμή επί γραμμή, του Ησαΐας 28.

Το αποσφραγισμένο φως είναι το φως της εβδόμης σφραγίδος (Αποκάλυψις 8:1–5), φανερωμένο ως πῦρ ριπτόμενο εἰς τὴν γῆν σε απάντηση στις προσευχές των αγίων, όπως προτυπώθηκε από τις γλώσσες πυρός κατά την έκχυση της Πεντηκοστής. Το αποσφραγισμένο φως εκπροσωπήθηκε επίσης από τη Μιλλεριτική κραυγή του μεσονυκτίου (η οποία προετοίμασε την είσοδο διά της πίστεως στα Άγια των Αγίων), και η οποία θα εκπληρωθεί στη σύγχρονη κραυγή του μεσονυκτίου, αποσφραγισμένη τον Ιούλιο του 2023, εντός της κεκρυμμένης ιστορίας του Δανιήλ 11:40.

Το μήνυμα του ραντίσματος της όψιμης βροχής από την 11η Σεπτεμβρίου, μαζί με την αύξηση της γνώσεως σχετικά με τον παπισμό και τον νόμο της Κυριακής, συνοδευόμενο από την αποσφράγιση των επτά βροντών, καθώς και η κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα, όλα περιλαμβάνονται στην αποσφράγιση της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού. Ο λεπτομερής προφητικός φωτισμός του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου—συμπεριλαμβανομένων τόσο των αγώνων των κεράτων του Ρεπουμπλικανισμού και του Προτεσταντισμού, των πολιτικών κομμάτων, του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, της εμφανίσεως των 144.000, του τρίτου αλίμονο του Ισλάμ, της Ρωσίας, του ΟΗΕ, της παπικής εξουσίας και των Ασμοναϊκών

παραλληλισμών—εξοπλίζει τους σοφούς ώστε να αναγνωρίζουν και να οικειοποιούνται την καθοδήγηση του Θεού χωρίς να λησμονούν την παρελθούσα καθοδήγηση (Testimonies to Ministers, 31).

Τρώγοντας το «μικρό βιβλίο» (Αποκάλυψις 10), εσωτερικεύοντας εκ των προτέρων την ιστορία μέσω Βεροιανής μελέτης, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες αποκτούν διάκριση ώστε να σταθούν με ασφάλεια επάνω στο «Είναι γεγραμμένον», εν μέσω των πλανών του Σατανά. Η προετοιμασία τους τούς επιτρέπει να αποφύγουν το να οπισθοχωρήσουν εις απώλειαν (Εβραίους 10:37–39· Αββακούμ 2:4), και κατόπιν φανερώνονται ως δοκιμασμένοι και αποδεδειγμένοι νικητές, οι οποίοι τηρούν τις εντολές του Θεού (ιδιαιτέρως την τετάρτην) και την πίστιν του Ιησού. Αυτοί είναι εκείνοι που διέρχονται την τελική κρίση, όπου οι δίκαιοι ζουν διά πίστεως, προστατευόμενοι από αγγέλους, ενώ οι μωροί (οι οποίοι απορρίπτουν τη μεθοδολογία και το μήνυμα) αντιμετωπίζουν ισχυρή πλάνη και είναι χωρίς ελπίδα. Αυτό συμφωνεί με το Testimonies, τόμος 9, κεφάλαιο For the Coming of the King, (αρχίζοντας από τη σελίδα 11) με τον συμβολισμό του 9/11, ταυτοποιώντας έτσι την περίοδο από το 9/11 έως τον νόμο της Κυριακής ως τον καιρό της σφραγίσεως, κατά τον οποίο οι σοφοί κατανοούν την ολοκλήρωση του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ και δεν φοβούνται τίποτε, εκτός από το να λησμονήσουν την καθοδήγηση του Θεού στις ιερές ιστορίες του παρελθόντος.

Τα τέσσερα άρθρα συλλογικώς παρουσιάζουν μια προφητική ερμηνεία του Χριστού, ως του Λέοντος της φυλής του Ιούδα, και του Άλφα και του Ωμέγα, ο οποίος αποσφραγίζει τμήματα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ σε καίριες στιγμές, προκειμένου να καθοδηγήσει την τελική μεταρρυθμιστική κίνηση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Το 1989, 126 έτη μετά την Αντβεντιστική «εξέγερση» του 1863, ο Λέων αποσφράγισε το Δανιήλ 11:40–45, αποκαλύπτοντας την ίαση της θανατηφόρου πληγής του παπισμού του 1798 στην τριπλή ένωση (δράκων, θηρίο και ψευδοπροφήτης) του εδαφίου σαράντα ενός και οδηγώντας στον Αρμαγεδδώνα, «το ένδοξον άγιον όρος», όπου ο παπισμός λαμβάνει την τελική του κρίση στο εδάφιο σαράντα πέντε. Η αποσφράγιση εγκαινιάζει την έναρξη της κινήσεως, παράγοντας μια «αύξηση της γνώσεως» (Selected Messages, βιβλίο 2) περί «του παπισμού και του νόμου της Κυριακής», και ενεργοποιώντας την τριπλή δοκιμασία του να είναι κανείς «καθαρισμένος, λευκανθείς και δοκιμασμένος», όπως παριστάνεται στο Δανιήλ 12:10.

Θα συνεχίσουμε αυτές τις σκέψεις στο επόμενο άρθρο.